پرونده هفته
تپش
۴ | ویژه‌نامه حوادث | روزنامه جام‌جم
چهارشنبه ۲۱ آذر ۱۴۰۳ | شماره ۱۰۸۷

تپش قربانی قاتلان سریالی

زن قربانی خط

لیلا حسین زاده
گروه تپش

پرونده قتل‌های سریالی حتی با اعدام مهین قدیری، غلامرضا خوشرو، سعید حنایی، فرید بغلانی، مجید سالک محمودی و سایر همقطاران‌شان بسته نشد و توسط قاتلان زنجیره‌ای دیگری که پرونده جنایت‌های آنان به تازگی کشف شده است، همچنان ادامه دارد. در اولین پرونده قتل‌های سریالی‌که هفته گذشته فاش شد، در فاروج استان خراسان شمالی دو مرد و یک زن که با شناسایی زنان سالخورده و تنها به قصد سرقت وارد خانه آنها می‌شدند به اتهام سه قتل دستگیر شدند. زن جوانی که از اعضای باند بود زنان سالخورده و تنها را که طلای زینتی استفاده می‌کردند شناسایی و با جلب اعتماد آنها، عکس و اطلاعات‌شان را در اختیار دو همدست ۳۲ و ۲۴ ساله‌اش قرار می‌داد. آنان نیز با شگرد معرفی خود به عنوان مامور آب یا برق وارد خانه زنان سالخورده شده و با بستن دست و پا و دهان زنان، اموال آنان را سرقت می‌کردند که در سه مورد به دلیل بسته شدن راه تنفسی زنان آنها فوت کردند. تحقیقات در خصوص این پرونده هنوز به پایان نرسیده و پلیس در حال بررسی ابعاد دیگری از این جنایت است. قاتل زنجیره‌ای دیگری که او نیز مشهدی است، در اعترافات خود تاکنون به قتل چهار زن و دو مرد از بستگانش با خوراندن قرص برنج و تریاک اعتراف کرده است. قاتل ۳۱ ساله گفت ۱۳ سال پیش، ابتدا نامزد ۱۷ ساله‌اش را با خوراندن قرص برنج به قتل رساند و بعد از آن تصمیم گرفت با قرص برنج خودکشی کند که با انتقال به بیمارستان و انجام جراحی‌های متعدد از مرگ نجات پیدا کرد. این تنها قتل او نبود و در اعترافاتی دیگر گفت که سال ۱۳۹۹ با تعویض قرص معده با قرص برنج، برادرش را به دلیل اختلاف بر سر زمین به قتل رساند و در زمان همه‌گیری کرونا با خوراندن تریاک، باعث مرگ پدرش شد. او پس از قتل این سه نفر باز هم به جنایت‌های خود ادامه داد و درست یک سال بعد، مادر زن، همسر دوم و خواهر زن ۱۶ ساله‌اش را نیز با قرص برنج به قتل رساند. جنایت‌های او به قدری هولناک است که پلیس آگاهی مشهد از شهروندان خواسته اگر ارتباطی با مهران معروف به قاتل برنجی از سال ۱۳۹۰ تاکنون داشته‌اند و مواردی از مرگ ناگهانی نزدیکانش اتفاق افتاده است، برای انجام تحقیقات به آگاهی مشهد مراجعه کنند. نکته مورد توجه در دو جنایت سریالی اخیر و جنایت قاتلان سریالی در سال‌های گذشته این است که هر دو قاتل مانند همپالکی‌های اعدام شده خود زنان را پس از سرقت یا تجاوز به قتل می‌رساندند که حتی مهین قدیری نیز که خود زن بود، همجنسان خود را به قتل می‌رساند تا به اهداف شومش دست پیدا کند. در گفت‌وگویی که با علی نجفی‌توانا، جرم‌شناس و حقوقدان داشتیم، علل ارتکاب این جنایات را و این‌که چرا قاتلان سریالی زن و مرد، تنها زنان را به قتل می‌رساندند، بررسی کردیم که در ادامه می‌خوانید.

حسن اورنگی؛ قاتل ۱۴ زن

سرباز فراری بود، اما در دهه ۳۰ شمسی به ۱۴ زن در اطراف مشهد تجاوز و آنها را به قتل رسانده بود. حسن اورنگی یکی از مخوف‌ترین قاتلان سریالی زنان در مشهد بود. همه چیز از زمستان سال ۱۳۲۶ در اطراف مشهد آغاز شد. در آن سال و سال بعد مأموران شهربانی در کال‌آباد و خرابه‌های اطراف شهر مشهد جسد پنج زن که با روسری خفه شده بودند را در فواصل مختلف زمانی کشف کردند. بررسی جنازه‌ها نشان می‌داد به همه آنها تجاوز شده و سپس با قرار دادن روسری در دهان‌شان خفه شده‌اند. بررسی بیشتر شهربانی نشان می‌داد تمام این زن‌ها در اطراف شهر و حاشیه، دوره‌گرد بوده و شغل مناسبی نداشتند و از راه دوره‌گردی امرار معاش می‌کردند. تحقیقات ادامه داشت تا این‌که در ایام نوروز سال ۱۳۳۰ بود که زنی به نام «گل تابان» به کلانتری مراجعه کرد و گفت: وقتی در حال خارج شدن از دروازه «بالا خیابان» بودم فردی بنام حسن قصد زورگیری از من را داشت و من هیچ پولی به او ندادم. حسن مرا روی زمین انداخت و دو دستی گلویم را فشار داد و می‌خواست به من تجاوز کند، اما با داد و فریاد زنی به نام زهرا که در نزدیکی ما بود و به آنجا آمد با کمک او توانستم فرار کنم. همین سرنخ کافی بود تا مأموران کلانتری، حسن را در روز هفتم فروردین دستگیر کنند. حسن اورنگی وقتی به شهربانی منتقل شد فکر می‌کرد به خاطر این‌که از سربازی فرار کرده تحت تعقیب است، اما وقتی رازش را برملا دید بالاخره به قتل اعتراف کرد و مدعی شد همدستش عباسعلی در قتل‌ها همراه او بوده است.

سعید حنایی؛ قاتل ۱۶ زن

قتل‌های سریالی زنان خیابانی از سال ۱۳۷۹ تا ۱۳۸۰ در مشهد وحشت عجیبی در این شهر حاکم کرده بود. قاتل مردی بود به نام سعید حنایی که یک کارگر ساده بود. پس از این‌که یک راننده تاکسی همسر او را با زنی تن‌فروش اشتباه گرفت، حنایی تصمیم گرفت زنان تن‌فروش را به علت «ترویج فساد» به قتل برساند و ۱۶ زن را کشت. اویک سال بعد به دار آویخته شد. فرمانده وقت انتظامی خراسان بزرگ در خاطراتش گفته است: زمانی که در خراسان مشغول فعالیت شدم، در این استان میزان ناامنی خیلی زیاد بود. اشرار حتی در مناطق قوچان و اسفراین ورود کرده بودند و ما عملیات زیادی برای ایجاد امنیت در این منطقه انجام دادیم. او اضافه کرد: یکی از پرتلاطم‌ترین دوران بعد از پیروزی انقلاب در سال‌های ۷۰ تا ۸۰ همین قتل‌های عنکبوتی بود که در خراسان رخ داد. اگر بخواهیم ماجرا را تعریف کنیم که با چه شیوه و تدابیری او را دستگیر کردیم یک کتاب می‌شود. این پرونده بسیار پیچیده بود چراکه قاتل تنهای تنها بود، به همین دلیل دیر دستگیر شد. سعید حنایی فرد بسیار باهوشی بود. من خودم با او صحبت کردم. از هوش خیلی بالایی برخوردار بود. فرمانده وقت انتظامی خراسان بزرگ ادامه داد: زمانی که فرمانده انتظامی خراسان شدم حدود ۱۲ قتل انجام داده بود. ما با تمهیدات و کمک خداوند شیوه گذشته را تغییر دادیم و تکنیک‌ها و روش‌های جدیدی پیش گرفتیم تا توانستیم او را دستگیر کنیم.

غلامرضا خوشرو، قاتل ۹ زن

غلامرضا خوشرو کوران کردیه معروف به خفاش شب یا خون‌آشام شب‌های تهران قاتل زنجیره‌ای بود که جرایم خود را همراه با سرقت و تجاوز جنسی از سال ۱۳۷۱ در تهران آغاز کرد. یک‌بار در سال ۷۱ دستگیر شد ولی از چنگ مأموران گریخت و بار دوم سال ۱۳۷۶ دستگیر و به اتهام ۹ فقره قتل اعدام شد. خوشرو در آبان ۶۴ با دختر ۱۷ ساله‌ای به اسم منیژه آشنا شد و به عنوان یک مهندس از خانواده‌اش خواستگاری کرد که با هم ازدواج کردند، اما این دختر چنان با رفتار جنون‌آمیز و خشونت بار او روبه‌رو شد که با درخواست طلاق از دادگاه حکم جدایی گرفت. خوشرو سال ۱۳۷۱ مدت‌ها با همدستی جوانی به اسم علی کریمی به سرقت از زنان و دختران می‌پرداخت به این ترتیب که همدستش با پوشیدن لباس زنانه در صندلی عقب یک خودرو می‌نشست و خوشرو شبانه و به عنوان مسافرکش در خیابان‌های تهران گشت می‌زد و زنان با دیدن همدست او به گمان این که دختری در خودرو نشسته سوار می‌شدند. بعد هم زن یا دختر به دام افتاده را به نقطه خلوتی می‌کشاندند و پس از سرقت پول‌ها و طلاهای او رهایش می‌کردند. او پس از افشای جنایاتش در دادگاه کیفری تهران به جرم ربودن و قتل ۹ زن و دختر به ۹ بار قصاص و ۲۱۴ ضربه شلاق محکوم شد. سحرگاه بیست و دوم مرداد ۷۶ او را به پای چوبه اعدام بردند و پس از زدن ۲۱۴ ضربه شلاق به دارش کشیدند.